

meste Omvej er det i alt Fald ikke. Da jeg havde bragt dette Forhold i Erfaring, tillod jeg mig at indsende en Skrivelse til Udenrigsministeriet, hvori jeg henlede Opmærksomheden paa dette Forhold og anmodede om, at der maatte blive gjort en Henstilling til den engelske Regering om at faa det ændret. Jeg takker den højtærede Udenrigsminister, fordi han saa velvillig lod vor Gesandt i London gøre en Henstilling til den britiske Regering om at ændre dette Forhold. Forleden Dag modtog jeg den glædelige Meddelelse, at den britiske Regering havde taget Henstillingen til Følge og givet det engelske Admiralitet Ordre til, at Passagerer med Skibe fra Island til Færøerne maatte blive landsat paa Færøerne, inden Skibene blev opbragt og ført til engelsk Havn. Jeg er overbevist om, at Færingerne vil være den højtærede Udenrigsminister overordentlig taknemmelige for, at han har faaet dette Forhold ordnet.

Med Hensyn til Eksporten af Fisk, enten det nu er Klipfisk eller anden saltet Fisk, som jo er Hovedeksportprodukterne paa Færøerne, har der hidtil ikke foreligget Vanskeligheder. Priserne paa disse Produkter har kunnet holde sig forholdsvis høje. Men for nogen Tid siden har Englænderne lagt Vanskeligheder i Vejen for Eksporten af Uld og Tran fra Færøerne til Danmark — ja, man kan jo egentlig ikke kalde det en Eksport, det er en Transport fra en Del af Riget til en anden. Konnossementerne paa de Partier Uld, som med Rutebaad i Begyndelsen af September Maaned kom fra Færøerne til Danmark, fik i England en Paa-tegning, en saakaldt Warehouse-Klausul, gaaende ud paa, at Varerne, naar de kom til København, skulde oplagres paa Pakhus og ikke maatte sælges før efter Krigen, og saa vidt jeg ved, har Englænderne fastholdt Kravet om denne Warehouse-Klausul for Uld. Dette bevirkede, at Uldprisen paa Færøerne faldt til under Halvdelen af, hvad den tidligere havde været, og ærede Medlemmer vil forstaa, hvilken Betydning dette Forhold har, naar jeg oplyser Dem om, at der paa Færøerne findes 110,000 Faar eller lige saa mange som paa Sjælland Fyn og alle de danske Øer, og navnlig, hvilken Betydning det vil faa for Fremtiden, hvis dette Krav bliver opretholdt fra engelsk Side. Med Hensyn til Tran satte man for de Partier, som kom her til Danmark i Begyndelsen af September, den Betingelse, at de kun maatte sælges til Lande, som ikke var i

Krig med England. Men desværre har man for de Partiers Vedkommende, som kom nu med Rutebaad i Oktober Maaned, ogsaa for Trannens Vedkommende paalagt Warehouse-Klausul, saaledes at denne Vare ogsaa skal oplagres i Pakhus her i København uden at maatte afsættes, og det er en Vare, som lider meget ved at oplagres, dels ved Svind og dels paa anden Maade. Jeg har tidligere henvendt mig til den højtærede Udenrigsminister om dette Forhold, og jeg tillader mig ved denne Lejlighed atter at henvende mig til den højtærede Minister og bede ham forsøge at faa dette Forhold ændret, saa at vi kan slippe fri for Warehouse-Klausulen, saaledes at de færøske Varer: Uld og Tran, kan sælges her i Danmark, mod at første Køber og senere Købere paa Tro og Love erklærer ikke at ville eksportere dem til Lande, som er i Krig med England. Dette skulde dog synes at være et rimeligt Krav med Hensyn til Varer, der føres fra en Del af Riget til en anden. Ligeledes vil jeg anmode den højtærede Udenrigsminister om at udvirke, at de Partier, som allerede er ankommet, og som har faaet denne Klausul, og som altsaa ligger i Pakhuse her i København uden at kunne sælges, eventuelt maatte blive frigivet. Jeg er overbevist om, at den Taknemmelighed, som Færingerne allerede nærer overfor den højtærede Udenrigsminister, fordi han har faaet ændret det tidligere omtalte Forhold med Hensyn til Landsætningen af Passagerer fra Island til Færøerne, vilde stige til Højagtelse, hvis det kunde lykkes at faa ændret det af mig omtalte Forhold.

Jeg vil dernæst omtale et Par Forhold, som sorterer under den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Den ene af disse Sager er Opførelsen af to Stationer paa Færøerne, en i Thorshavn og en i Tværaa, til radiotelegrafisk Forbindelse mellem Suderø og de andre Øer. Der er paa Finansloven for 1915—16 bevilget det nødvendige Beløb til Anlægget, og der blev paa Færøerne fortalt, at Ministeren havde stillet i Udsigt, at Anlægene allerede skulde paabegyndes i Sommer. Nu er det mig bekendt, at der har mødt Sagen nogle Vanskeligheder, idet Forhandlingerne mellem Regeringen og Store nordiske Telegraf-selskab om, at det sidst nævnte Selskab skulde overtage Anlægget, har været betinget af, at der blev foretaget nogle Undersøgelser af de lokale Forhold og tilvejebragt forskellige Oplysninger, hvilket alt sammen naturligtvis maa tage nogen Tid.